

ما می‌توانیم: عسل بانو، نماد توانایی زنان افغان در سکتور زراعت

تهیه شده توسط: اداره‌ی انکشافی سازمان ملل در افغانستان

غنچه گل یک بانوی دهقان است. همسایه‌گانش او را عسل می‌خوانند، زیرا او زنبورداری نیز می‌کند. نگهداری و مدیریت یک سبزخانه از دیگر مشغله‌های «عسل بانو» است.

هم‌روستایی‌های غنچه‌گل سال‌ها بدین باور بودند که زنان نمی‌توانند کارهای غیر از خانه را انجام دهند. اما او نشان داد که زنان نه تنها

می‌توانند کارهای چون دهقانی و زنبورداری را انجام دهند، قوی و توانا نیز هستند .

غنچه‌گل یا به قول هم‌روستایی‌هایش «عسل» می‌گوید: «زنان در روستاها برابر با مردان کار کنند، زنان دوشادوش مردان از پس مسوولیت‌های

خانه و زمین‌داری می‌برآیند»

او ادامه می‌دهد: «اگر من یک زن یا مادر هستم به این معنا نیست که باید در خانه باشم. اگر یک زن می‌تواند که از پس کارهای خانه برآید و

کودکانش را بزرگ و تربیت کند، بدین معنا است که او توانایی انجام هر کاری را دارد.»

یکی از آرزوهای غنچه گل داشتن یک سبزخانه و فارم زنبور داری بود. او به کمک یکی از پروژه‌های برنامه انکشافی ملل متحد که مردم را کمک می‌کند تا با تغییرات اقلیمی خودشان را سازگار کنند، به این آرزویش رسید.

روزهای نخست که یکی از سبزخانه‌ها به زنان روستای غنچه‌گل سپرده شده بود، آن‌ها بیم داشتند که مبادا در مدیریت آن سبزخانه ناکام شوند

اما دیری نگذشت که آن‌ها تمامی مهارت‌های لازم را فرا گرفتند و اینک، با دستان خود فرآورده‌های سبزخانه شان را جمع‌آوری می‌کنند، نهال‌ها را تنظیم می‌کنند و به وضعیت عمومی سبزخانه رسیده‌گی می‌کنند .

غنچه گل و همکارانش برای تغییر در روستای شان تلاش می‌کنند تا بتوانند در توسعه اقتصاد افغانستان سهم خود را ادا کنند .

پس از هشت ماه اینک غنچه گل و هشت بانوی دیگری که در کنار او مشغول کار هستند، شاهد ازدیاد قابل ملاحظه‌ی در درآمد روزانه‌ی شان می‌باشند. غنچه گل روزانه نزدیک به ۳۰ دالر عاید دارد. زنان پس از فروش محصولات و به دست آوردن پول، هزینه‌های سبزخانه را جدا کرده و متباقی را میان خودشان تقسیم می‌کنند .

در روزهای نخست کاری شان، غنچه گل و زنان دیگر ترکاری کشت می‌کردند. اکنون بیشتر بادرنگ و بادنجان رومی می‌کارند .

«ما زنانی پار سال نیستیم، ما تغییر کرده‌ایم، حتا راه ده ساله را این مدت پیموده‌ایم» غنچه گل با خنده‌ی ملیح ادامه می‌دهد: «این تغییرات در

وضع زنده‌گی ما همه از برکت این سبزخانه است »

غنچه گل و دیگر زنان روستایی در ولسوالی انجیل هرات با تلاش روزانه تغییرات مثبتی را در روستای شان به بار آورده‌اند. آن‌ها از این طریق به توسعه اقتصاد کشورشان کمک می‌کنند». این شاید یک سبزخانه کوچک باشد اما رویاها و اهداف ما بزرگ و بلند اند »

غنچه گل یک بانوی دهقان است که زنان روستای شان او را «عسل بانو» عنوان می‌کنند، زیرا او در کنار یک سبزخانه، مدیریت یک فارم زنبور داری را نیز به عهده دارد.

برای متنوع ساختن معیشت و تقویت خودکفایی اقتصادی زنان، برنامه انکشافی ملل متحد چندین پروژه دیگر را نیز در ولایت هرات تطبیق کرده است که شامل شش کشمش خانه، ده سبزخانه، یک زنبور داری و سی باغچه خانه‌گی می‌باشد .

برنامه سازگاری با تغییرات اقلیمی یک پروژه پنج ساله - برنامه انکشافی ملل متحد - است که از سوی تسهیلات جهانی محیط زیست برای

کشورهای کمتر توسعه‌یافته تمویل می‌شود. در جریان سه سال بعد، برنامه انکشافی ملل متحد یک‌جا با وزارت زراعت، آبیاری و مالداری، ۱۰۰

پروژه معیشتی را که ایجاد سبزخانه، آموزش دهقانان در زمینه‌ی پرورس و نگهداشت مواد غذایی، محافظت ۸۰۰ هکتار زمین از سیلاب‌ها،

آبیاری چهار هزار هکتار زمین زراعتی و ترمیم ۳۰ کانال تطبیق می‌کند.

پروژه‌های دیگر محیط زیستی برنامه انکشافی ملل متحد مردم را در زمینه سازگاری با محیط زیست و اشتغال‌یابی در شرایط تغییر اقلیمی،

رساندن انرژی به مناطق روستایی، آماده‌گی برای حوادث طبیعی، ایجاد و محافظت از پارک‌های ملی و محافظت از تنوع زیستی برای نسل‌های

آینده کمک و حمایت می‌کند